

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6274

гр. София, 11.08.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав, в закрито заседание на 11.08.2022 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **336** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, във вр. с чл. 203 и сл. от АПК.

Ищецът К. Д. И., изтърпяващ наказание лишаване от свобода, твърди, че с решение на АССГ по адм.д. № 8466/2020 г. му е било присъдено обезщетение за претърпени от него вреди в размер на 200 лв., на основание чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС. С решение по адм. д. № 7628/2021 г. на АССГ, 3-чл. с-в е присъдено обезщетение в размер на още 4600 лв. Ето защо иска да му бъде присъдена мораторна лихва върху посочените обезщетения за периода от 1.1.2019 г. до окончателното ѝ плащане.

Ответникът - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерството на правосъдието счита искът за недопустим, евентуално – за неоснователен. Излага съображения, че ищецът е следвало да претендира лихви за забава в предходното производство, където е предявил иск за присъждане на главниците. Ако се приеме, че искът има самостоятелен характер, счита, че искът е погасен по давност, поради което прави възражение на основание чл. 111, б. „в“ ЗЗД, давността е изтекла с изтичане на 3-г. срок, който следва да се брой считано от момента на увреждането – в случая от края на исковия период: 1.10.2015 г. С предявяване на главния иск не се прекъсва погасителната давност на акцесорния иск. Твърди, че не е извършено плащане на главницата. До датата на предявяване на исковата молба ищецът следва да посочи размер на законната лихва.

Представителят на СГП счита, че искът е неоснователен.

Административен съд София – град, като съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съдът, като извърши служебна проверка относно редовността на исковата молба, намира, че тя е нередовна. При преценка редовността, при насрочване на делото съдът съобрази от част от практиката на ВКС, по реда на чл. 290 ГПК, поради което и

задължителна за съдилищата, при която се приема, че не е необходимо да бъде конкретизиран искът за присъждане на лихви за забава, по отношение на претендирания размер, дори и за периода до датата на предявяване на исковата молба. Същевременно обаче е налице и друга практика, съобразно която е необходимо такова изискване. Ето защо и предвид изрично направеното от ответника възражение в този смисъл, макар и размерът на лихвата да е определяем и съдът може да го определи по реда на чл. 162 ГПК, съдът намира, че следва да се дадат указания на ищеца да конкретизира размер на лихвата.

Въз основа на тези мотиви съдът

ОПРЕДЕЛИ

ОТМЕНЯ определението от 7.6.2022 г., с което е даден ход на устните състезания.

УКАЗВА на ищеца, че следва с писмена молба, с препис за ответника, да посочи размер на претендираната от него лихва за забава за периода от 1.1.2019 г. до предявяване на исковата молба – 14.1.2022 г.

ПРИ неизпълнение на указанията исковата молба следва да бъде върната.

ОПРЕДЛЕНИЕТО НЕ подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: